

לא ייתון למחטי. אמר ליה למלפא דהנה ליה מאן יקר, ובכל יומא הנה דחיל עליה דלא יתבר והנה מסתפל ביה ותקין בעינוי. ליומין אתא בריה וארגיז ליה למלפא, נטל מלפא ההוא מאן יקר ותבר ליה. הדא הוא דכתיב עשה יי אשר זמם.

תא חזי, מן יומא דאתבני בי מקדשא הנה קדשא בריך הוא מסתפל ביה וחביב עליה סגי והנה דחיל עליהו דישראל דייחטון ויתרב בי מקדשא. וכן בכל זמנא דהנה אתי לגבי בי מקדשא הנה לביש ההוא פורפירא. לבתר דגרמו חובין וארגיזו קמי מלפא אתתרב בי מקדשא ובזע ההוא פורפירא (ד"א גרים הכי ההוא פורפירא ואתתרב בי מקדשא) הנינו דכתיב עשה יי אשר זמם.

בצע אמרתו וגו' (תא אמרתו בקמיתא ותבא בראש אמיר. והא אתעפרו עפרא לרישא ואילו נאה לפניו. ואיהי מימי קדם ודאי. וקרין עציבו קמיה בתי בראי ודאי וכן (ישעיה לג) אראלם צעקו חוצה. (ישעיה כב) ויקרא יי צבאות ביום ההוא וגו') **היינו בזמנא דאתתרב בי מקדשא. אבל בזמנא אחרא לית חדוה קמי קדשא בריך הוא כזמנא דאתאבידו חייבי עלמא ואנון דארגיזו קמיה הדא הוא דכתיב, (משלי יא) ובאבוד רשעים רנה. וכן בכל דרא ודרא דעביד דינא בחייבי עלמא. חדוה ותושבחה קמי קדשא בריך הוא.**

ואי תימא הא תנינן דלית חדוה קמי קדשא בריך הוא פד איהו עביד דינא בחייביא. אלא תא חזי, בשעתא דאתעביד דינא בחייביא, חדוון ותושבחן קמיה על דאתאבידו מעלמא. והני מילי כד מטא ההוא זמנא דאוריך לון ולא תאבן לגביה מחובייהו. אבל אי אתעביד בהו דינא עד לא

למלך שהיה לו פלי יקר, ובכל יום היה פוחד עליו שלא ישבר והיה מסתפל בו ומצא חן בעיניו. לימים בא בנו והרגיז את המלך. לקח המלך אותו פלי יקר ושבר אותו. זהו שכתוב עשה ה' אשר זמם.

בא ראה, מיום שנבנה בית המקדש היה הקדוש ברוך הוא מסתפל בו וחביב עליו הרבה, והיה פוחד על ישראל שיחטאו ויתרב בית המקדש. וכך בכל פעם שהיה בא אצל בית המקדש, היה לובש אותה אדרת. אחר שגרמו החטאים והרגיזו לפני המלך, נחרב בית המקדש וקרע אותה האדרת וקרע אותה האדרת ונחרב בית המקדש. הנינו שכתוב עשה ה' אשר זמם.

בצע אמרתו וגו' [האמרתו היו בתחלה ישבה בראש אמיר, והרי התעפרו עפרה לראש ואילו נאה לפניו. והיא מימי קדם ודאי. ואי עציבו לפניו בתיים החיצונים ודאי, (ישעיה לג) וכן אראלם צעקו חצה. (שם כב) ויקרא ה' אלהים צבאות ביום ההוא וגו']. **היינו בזמן שנחרב בית המקדש. אבל בזמן אחר אין חדוה לפני הקדוש ברוך הוא כמו זמן שאובדים רשעי העולם ואותם שהרגיזו לפניו. זהו שכתוב (משלי יא) ובאבוד רשעים רנה. וכן בכל דור ודור שעושה דין ברשעי העולם, חדוה ותשבחת לפני הקדוש ברוך הוא.**

ואם תאמר, הרי שנינו שאין חדוה לפני הקדוש ברוך הוא כשהוא עושה דין ברשעים? אלא בא ראה, בשעה שנעשה דין ברשעים, חדוות ותשבחות לפניו על שנאבדו מהעולם. והדברים הללו כשמגיע אותו זמן שהמתין להם ולא שבו אליו מחטאייהם. אבל אם נעשה בהם דין עד שלא הגיע זמנם, [ועד]